

det høitærede Ministerium der brugte, forekommer det mig derfor ikke, der er nogen Grund at bygge paa. En anden Grund kunde tænkes at være den, at den høitærede Minister mente, at det Folkething, der nu er valgt, lader sig nok bruge, det bliver nok mere mørt, naar det bliver gjent. Jeg skal i den Henseende lade Enhver tale for sig selv. Formelt ialtsald hører jeg kun til et Mindretal, uagtet jeg tror, at der her er flere om denne Betragtning, jeg har nævnt. Men sæt nu, at den ærede Ministers Forhaabninger skulde ske Fyldest, at han kunde faae et eller andet Stykke igjennem i dette Folkething, som ikke Folkethinget, men han selv var glad for, saa begriber jeg ikke, jeg gjentager det, naar den høitærede Minister nu har set, at Landets Befolkning, Valgerne, staa ham og hans Politikk saa bestemt imod, hvilken Forsnielse han kunde have af, at en Afdeling af Rigsdagen vilde skifte Politikk, vilde tage en anden Politikk end den, den har taget ved Valgene, og af den Strid og Uenighed igjen mellem Rigsdag og Valgere, som deraf kunde flyde. Det er mig ubegribeligt, selv om den høitærede Minister skulde have en saadan Forventning, og den skulde tænkes effektueret, hvilken Forsnielse der kunde være deri for den meget ærede Minister. Meget mere forekommer det mig, at han maatte betragte det som beklageligt, naar der var en saadan Svaghed og Vankelmødighed i Befolkningen, at selv de, som den havde valgt til at føre sin Sag igjennem ved en Deltagelse i Valgene, som ikke tilnærmelsesvis nogensinde før har fundet Sted, ikke vare sikre i den Politikk, som de havde ladet sig vælge paa. Dette vilde ikke blot for den høitærede Conseilspræsident, men ogsaa for Alle udenfor tyde paa, at vi vare et svagt Folk, der ikke i saadanne Forhold kunde evne at staa paa Folkets Ret. Det forekommer mig ikke, at nogen Patriot kunde ønske at være med til at gaa imod den Strømning, som saaledes bevæger sig i Folket; men jeg skal gjentage, jeg tror ikke, at der er nogen Udsigt til, at den høitærede Minister kan faae en saadan mulig Forventning om Folkethingets Eftergivelse opfyldt. Jeg haaber nu, at vi ville faae at høre fra de forskjellige Grupper i denne Sal deres Betragtning af dette Punkt. Min Betragtning af Folket udenfor er den, at har det ikke været Alvor før, at det vil havde for Folkethinget en rimelig Ret efter Forsamlingens Ord og Land, saa er det nu Tilfældet. Denne Alvor er vistnok upaatvivlelig medtagen herind paa en saadan Maade, at den ikke aflegner om Uger eller Maaned, og det forekommer mig, at det vil være rigtigst nu at sige den høitærede Conseilspræsident dette, for at han ikke atter skal vugge sig selv i Illusioner. Det forekommer mig nemlig, at den høitærede Conseilspræsident efter den Politikk, han er staaet ind paa, ikke er en

saa omsigtig Statsmand, som maasse Mange før have ment. Det forekommer mig, at den høitærede Minister i Foraaret, inden han begyndte denne Konflikt- og Oplosningspolitikk, burde have havt et større Kjenndskab navnlig til dette Thing, dets Forhold og det Grundslag, hvorpaa det hviler, og vidst, hvorledes det stod til. Den høitærede Minister maatte, forekommer det mig, have overordentlig lidet Kjenndskab til Partier og Forhold her i Rigsdagen, til det, vi vare enige om, og det, der laa os imellem, og til Stemningen ude i Landet, naar han mente, at der vilde komme noget Godt ud af dette, at afbryde Finanslovens Forhandling og opløse Folkethinget den 7de Mai, thi jeg maa antage, at den høitærede Minister har ment, at det skulde være gaaet anderledes, og at han i Virkeligheden er bleven overrasket ved Resultaterne haade den 24de Mai og ikke mindre den 26de Juli. Den høitærede Minister maa selv forklare, hvilke Grunde han har til, at han nu ligesom før sidder paa sin Plads, jeg kan næsten ikke tænke mig en eneste Grund dertil. Det vilde være urigtigt at forudsætte, at den meget ærede Minister af en efter min Formening meget urigtig Vædsfølelse vilde forblive i sin Stilling, naar han ikke længere troede, at Landet krævede hans Plads der. — Naar jeg har udvilket disse Betragtninger, er det mindre af Hensyn til det høie Thing eller nogen Gruppe deraf, end det er af Hensyn til at give den høitærede Minister ved disse Bemærkninger, der maasse kunne suppleres af Andre, den fyldestgørende Anledning til at give Landet og Befolkningen og da ikke mindst dette Thing en fyldestgørende og udtømmende Forklaring af, hvad han mener med nu ligeoverfor Forholdene og Valget af 26de Juli fremdeles at fortsætte Landets ansvarlige Styrelse.

Solstein-Vedrebørg: Det foreliggende Lovforslag stiller sig i det Væsentlige fra det sidst her i Thinget vedtagne Forslag derved, at den høitærede Regjering paany har taget de Stridspunkter op, som have været Gjenstand for den Konflikt, som har været i Sommer, og derved, at den høitærede Regjering har oversført enkelte Dele af det tidligere Tilleggsbevillingslovsforslag paa det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg antager efter det Udfald, Valget har faaet, og den hele Gang, som denne Konflikt har haat, at der vel neppe er nogen Uenighed i dette Things Flertal om, at Finansloven bør saavel med Hensyn til det første som det andet Punkt føres tilbage til den Skikkelse, som den havde, da den sidst forlod Thinget, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa disse enkelte Forandringer i Finansloven. — Naar jeg har bedet om Ordet, er det for at gjøre et Par Bemærkninger om den Strid, som nu synes at skulle paatvinges Thinget fra Regjeringens Side for Alvor, og som maasse i længere Tid vil komme